

Pesné pro všechny tuláky a trampy

ORBIS

TRAMPUS

AKTUALITS

= vydání 3 =

OBČASŇ - NĚKOLIKASTRAŇIK - OBĚŽŇ

Narozeno: 20. 1. 1981 ² 20. 12. 2

Balada podvodnická

Ve starým dobrým Yukonuž žil hashrman Potápka Kid kterej měl v prázdných hlanách víc dušiček než všichni hashrmani v Bercounce ved Tejšova pà Zadní Třebán dchromady.

To proto, že ty dušičky v hlanách zažíva vlestnili něco zlata a chtěli s ním sdrhnout po Yukonu do Dawsonu, kde se prej čepuje pravý plzeňský. Potápka Kid kamarádil s vránama co kempovali na tej velké skále za tou pátou peřejí a ty mu to vždycky vykecaly, když se nákej meník naložoval na kocábku s nápadně těžkým vakem, a von jim za odměnu čepoval pašovanou whisky po který spustily nad Yukonem to svý černý blues přes který bylo starejša mazákům jasný, že zas jeden dobrej hoch je nacpanej v hlaně.

A tak Kid bankoval to zlato a už se těšil, že se mu co nevidět splní ten krásnej sen a vodstěhuje se do Missisipy, kde je pro hashrmany lepší živobytí, protože tam nikde nedělá kravál pro nějakýho utopenýho černocho.

Tu jeho srdce propadlo medřejm vočím Gold Kate, která přitáhla na lágř u pátý a půl míle aš vodněkud z Brd. Marně líčil na břehu pentličky z polární záře a pod ně medvědí pasti, aš mu napadlo proměnit se ve stříbrného lišáka. Gold Kate tudle řintu prokoukla a Potápku Kida vodbouchla. A tak už chudák neviděl, jak se ta falešnice mění v Peřejovýho Harte, největšího podvodníka na Yukonu a jak mu rabuje tu jeho zlatou spíž a stěhuje se do Missisipy, kde se usadil v potopeným parníku Krásná Dixie.

Z utopených černochoů dal dohromady fajnovou dixielendovou kapelu a s jeho lišácký kůže si ušil ledvínák, protože ty léta bydlení v Yukonu nejsou na revma teda nic moc ...

/autora neznám/

PŘÍBĚH PRO MORAVICI

Vždycky, když šlapem od Hradce po náhonu na Vajzonský splav, a pak dál na osadu, musíme v jednom místě jít po pšince, která prudce stoupá

vzhůru na malou setva patnáct metrů vysokou skálu.

Jít k nám na osadu se dá i jinudy, pohodlněji, ale my vždycky jdeme tudy, protože na vrcholu skály se dá posedět a dívat se na řeku, kvůli které vlastně toto všechno píšu, protože tu řeku, to její údolí a všechno kolem ní milujeme.

Sedíme na skále, pokoujíme retky a žučíme na stříbro, co se valí okrajem Velké louky, směrem k nám a posloucháme nářek řeky, kombinovaný s vojenským hurá, jímž řeka mlátí svými vlnami do té skály, co na ní sedíme. A že skála neuhne, musí řeka změnit směr a říčet doprava spáť dál do Hradce a dál, až se vlíje do větší řeky a s tou velkou řekou do moře.

Máme v hlavě velký plán, že naučíme Meravici číst a až se nám to podaří, složíme jí nějakou básničku a tu básničku půjdeme jedné horké červenové pálnoci řece přečíst a když se jí bude líbit, tak jí tu básně dáme. Uděláme z toho papíru, špepaného básničkou, ledičku a kousek pod Lejdýniinou lávkou, tam co jsou raci, jí pustíme na vodu. Dřepnem si a budeme tak dlouho hledět za tou ledičkou - básničkou, až se nám stratí z dohledu v peřejích za mostem Karlákem. Určitě se nám stratí teprve až tam, protože měsíc nám slíbil, že bude té noci svítit ostřešest.

/znáte autora ?/

L A C R E S S

Hra Lacress byla již dávno známou hrou indiánských kmenů. Nejdříve byla známa pouze kmenům Sisseton a Santee Sioux. Je hrána na otevřených prérích západní Siouxy.

O hře vypráví Indián Ohyiessa v knize "Indián v mládí" :

Bylo pololéto. Pšeničná pole byla již dost uzralá pro naši potřebu. Tlupa Siouxů "Wahpetonwan" poukazovala, že je čas vystrojit hřbitvy starých a divočeských dnů. Nejdůležitější událostí byla hra zvaná "Lacress", k níž bývalo zvykem zvolit dvě strany. Ke každé byli zvoleni nejlepší

běhouni.

Nejdříve byla konána schůze, v níž byl zvolen muž-lékař. Jeho úkolem bylo zhotovit míč pro hru. Zvolený stařec byl tělesně silný muž, který si vydělával důvěru svých lidí výborným osobním vzhledem a dovedl dobře působit na pověřivé hlavy Indiánů.

K večeru se objevil tento stařec v kole a vedl za ruku asi 4 letého hochu. Hoch byl obarven podle tehdejšího zvyku a v ruce držel malý luk a šípy. Starý lékař započal krátkou řeč: "Wapetonwans, chlubíš se, že jsi uhonil jelena; předběhneš Ojibwaye. Předě všemi přítomnými věnuji ti tento černý míč. Kaposis, tvrdíš, že nikdo nemá lehčích noh nad tebe; též tvrdíš, že dovedeš běžet celý den bez vody. Tobě věnuji tento černý míč. Buď ty nebo Wapetonwans budou muset sklopit hlavu a zavřít oči, když se hra skončí. Zvítězí-li Wapetonwans, poneš tento malý bojovník jméno Ohiyess /bojovník/ po celý život. Zvítězili však Ojibwayes, budiž toto jméno dáno kterémukoliv dítěti které oni zvolí."

Bylo vymezeno místo ke hře. Bylo asi třičtvrté míle dlouhé a čtvrt míle široké. Bojovníci, vybráni jako pořadatelé, obarvili dle zvyků nejen sebe, ale i koně a zbraně a vykonávali svoji povinnost tak přesně, že se nikdo z diváků neodvážil přiblížit k okraji vymeřeného pole. Nejsilnější muži byli vybráni do středu pole, rychlí běžci byli rozestaveni na koncích hřiště. Hráči měli pomalovaná těla západem slunce, duhou, mléčnou dráhou či křídajícími se blesky, rychlým zvířetem nebo ptákem. Úprava hlavy sioux. účastníků hry Lacrosse byla různá. Někteří si páčili nebo přilepovali vlasy, tzv. řecký uzel si dělali na opačné straně a byli vázání přes čelo, mnozí jich česalo vlasy pouze dozadu a pak je vázalo vydíř kůží.

Uprostřed pole stáli čtyři obrovští muži, krásně urostlí. Pátý se přiblížil, pozastavil se, pak pohlédl k obloze po způsobu kohouta a vyrazil mezi dvěma prostředními muži do vzduchu černý míč za výskoku, jaku a válečného povyku. Strážce z obou stran se rozběhly a za chvíli na sto pálek - lapaček zápasilo o míč a lidské svaly a barvy těla byly vše,

co se dale shlédnout v prašném oblaku. Ale pojednou zahvízdal vzduchem k jižní straně míč, a to k cíli Kaposiově. Nastal všeobecný pekřík z této strany, na nějž odpovídala ozvěna z opačné strany břehu Minnesoty.

Když míč letěl vzduchem, čekali na něj již žva protivníci. Kaposias rychle uhodil po míči, jehož se však chybil a nechytíl jej ve svou pletenou kla pačku. Jeho protivník bleskurychle srazil míč k se mi. Ten se však neodrazil. Wapheton naň skočil a vysmekl jej z rukou protivníků.

Tak hra pokračovala. Jednou ta, pak ona strana se dostala dopředu, pak opět stratila několik kroků a již byl čas ke změně míčů hlášen hlasatelem.

Fe několika minutové přestávce hra pokračovala. Červený míček byl vyhozen do vzduchu, sotva se vša blížil k zemi, jeden z hráčů jej chytil a arštil jím k severu. Míč od této chvíle nepadl na zem, ne boť o něj zápasilo sto mužů. Bylo slyšet jen výkřiky: "Pozor na Gazelu!". Ale bylo pozdě. Míč se již octl v ruce Gazely, ten hodil na zem svojí lapačk a jeho oko mířilo k severnímu cíli. Proběhl skore všemi strážemi a ještě dvě mu byly v cestě. Tu srd ce každého dívocha prudce zabušilo, neboť tento okamžik znamenal buď porážku Kaposiů a nebo predle žení hry. Běžci se blížili ke svému nepříteli jako dva pardálové ke kořisti. On však v trysku nepovelil, ani nezměnil dráhy. Nastala srážka - protivní ků mezi sebou, Gazela vyzískal čas a - a dobyl va vřín. Nastal nevyličitelný hluk a křik ve vítězov ých stanech. Nejdříve bylo slyšet několik úderů na buben, po nich se rozlehl křik celou řadou stan. Poslední číslo se nyní mělo konat ve stanech vít ězů, i když každá hra byla vítězstvím a šťastní s cítili všichni.

Uprostřed kola seděli pohromadě členové valné hromady. Indián Modrá země vstal a několika posndě kami přiměřenými a zdvořilými ujistil své hosty, ž to nebylo sobectví, jež pudilo jeho bojovníky k vít ězství při hrách, neboť že vše byl pouze přátelský závod, kde každá strana má dokázat svou zdatnost. A nyní na památku toho vítězství měl hošík obdržet své jméno. Hlasité "hoce" sauhissu zaznělo na břehu

řeky Minnesoty.

A tak byl do kola přiveden hešík, jež měl být pojmenován. Za výskotu na počest vstoupil do kruhu a starý lékař pravil:

"Ohiyesa /vítěz/ bude ode dneška tvoje jméno. Buď udatným, trpělivým a tek vždy zvítězíš! Tvé jméno je nyní Ohiyesa."

cccc cccc vybrala STRUNKA

N E D Á V N O V Y Š L O

v LÍDEVÉM NAKLADATELSTVÍ

v nákladu 5.000 ks za 40,- Kčs

souber povídek

T U L Á C I

.....již samo toto slovo v sobě tají vůni dalek, objevitelskou radost a pocit svobody a nezávislosti. Jejích osudy odjakživa inspirovaly spisovatele jako možnost vyjádření vlastního postoje k světu i osobních ideálů o uspořádání lidské společnosti. Koncem středověku se na cestách literatury objevuje pícare /španělsky šibal/, boдрý, mnohdy však i prohnaný tulák bez domova, který si své místo na slunci musí vydobýt i za cenu šebroty či drobných podvodů. Jeho pravým opakem je tulák v pojetí Rousseaua /18. století/: člověk nezkažený, od přírody dobrý, který se nutně musí dostat do konfliktu se společností a jejími zákony a který nesřídka jejím deformací podléhá. Romantismus s sebou přinesl pouťníka zklamaného civilizací, před kterou se marně snaží uprchnout. Realismus a hlavně spisovatelé období kritického realismu prezentují své hrdiny s prožitku gorkovskými tvrdých "univerzit" života.

Tulácký motiv se v ruské literatuře objevuje již od dob Puškinových. Z děl prozaiků, pro něž se tuláctví stalo celoživotním osudem, byl sestaven i tento sborník.

OSADO, osade

Miki Rivola

1. ^{Ami} Slunce už ^{Dmi} za hory ^{Ami} kráčí ^{Dmi} dšlný lid ^{Ami} znaven ^{Fis7} jde ^{Fis7} snít ^{E7}
^{Ami} avšak ^{Dmi} můj ^{Ami} trampové ^{Ami} ruce ^{Fis7} u ^{Fis7} ohně ^{E7} budeme ^{E7} být
^{Dmi} v ^{Ami} pevném ^{Dmi} tu ^{Ami} sedíme ^F kruhu ^F turista ^F trempíř ^{E7} věbé ^{E7} pomo
^{Ami} chvějícím ^{Dmi} retem ^{Ami} šeptáme: ^F druhu ^F hluboces ^{E7} v ^{E7} srdce ^{E7} ní
^{Ami} mi ^{E7} vník.

^{Dmi} V ^{Ami} řece ^{Fis7} když ^F zpívají ^{Ami} vlny ^{Fis7} přesladce ^{E7} zavoní ^{E7} mech
^{Dmi} udeřív ^{Ami} ve ^F nástroj ^F strunný ^{E7} maně ^{E7} ti ^{E7} unikne ^{E7} vzdech.

R. ^A Osado, ^D osado ^{E7} mladých ^A lidí ^A kolektive
^A byle-li ^D ta ^{E7} někdy ^A dříve ^A co ^A teď ^A je
^A osado, ^D osado ^{E7} do ^A ohně ^A když ^A tiše ^A zírám,
^A přesněční ^A list ^A otevírám ^A kdo ^A tu ^A je...

2. ^D A ^A když ^{Fis7} se ^{Fis7} slunečních ^{E7} šípů ^{E7} line ^{E7} roj
^{Fis7} s ^D pocitem ^{E7} radostným ^{E7} právám ^{E7} sobě ^{E7} hoj
^D osado, ^{E7} osado ^{E7} všichni ^{E7} se ^{E7} dnes ^A zúčastnili
^A stoprocentně ^D zapejili ^A šoj ^D šoj ^A šoj.

 ZNÁTE TRAMPSKÉ PÍSENIČKY ? ? ? - XI. kole

1. ...kominem cosi vejskale ale nám
2. ...cajků tvých pár pod plachty naložil...
3. ...skal pse bys nevyhnal a tím spíš.....
4. ...v těchlectech horách na konci štreky...
5. ...pána kymácející se palubu pod nohama...

.....Písničky které jste poznali, napište do redakce...

Slyšel jsem, zjistil jsem, inserce, různé . . .
 - - - - -

- v pátek 29.1.1982 se uskuteční v Radnicích u Rokycen písničkářská přehlídka RADNICKÁ TRASA. Měly by vystoupit skupiny ROHÁCI z Lokte, ULTRAMARIN a KRÁPEJ Píseň a domácí TRASOVAGI.
- V Plzni byla založena nová trampská skupina, která si říká KRÁPEJ. Pořádají trampské večery v Kulturním domě na Bílé Hoře /Píseňská/ s konferancí King-Konga, s básněmi, hosty a každý večer je spojen s výstavkou trampské tvořivosti.
- narodil se Toulavec IV.
- HOULA shání nahrávky písní Hebes
- Trampské sdružení HLEDAČI oznamuje, že po odchodu Hešetlaka se přejmenovává na Rývalé sdružení Hledači /strážka B.T.S.H./
- i u "Pajdů" se narodilo IV. dítě
- HOULA s ČESÍLKEM hledají spolupracovníky s chutí pomoci tvorbě nových pořadů na Petynku
- STRUNKA shání foglarovky /nejvíce "Historie sverné sedky" a "Tábor smůly"/. Koupi za jakoukoli cenu.
- HOULA dělá sbírku he F a soutěží s trampských pe-tlachů - pokud možno originálních nápadů. Pošlete výsledky budou sverejněny...
- VOKOUN shání Portýry s PORTY 81 v Plzni. Má někde navíc ?
- Vyšla nová kniha směr. spisovatele Kurta Vonneguta "Snídaně šampionů". V menších městech stále ještě k dostání. Dále vychází v Lid. nakladatelství v edici Trojka soubor ruských povídek pod názvem TULÁCI. Miki Ryvola doporučuje ...
- Opět jsou k mání stříhy a návody na výrobu prošívaných spacáků. Má je k dispozici HOULA.

HRDÁKČE: Limonádový Joe - - - - -

INFORMACE O NOVÝCH KNIHÁCH V roce 1982 :

- 28.1. vyjde v Mladé frontě kniha "Kluby poezie" od B. Hrabala za 22,- Kčs.
- toho dne vyjde v edici Kamarád kniha fejetonů Rudolfa KRISTANA - "Myš v 11. patře" za 25,- Kčs
- v edičním plánu Čs. spisovatele na I. čtvrtletí-1982 jsou HRÝ II. - Jiřího Voskovce a Jana Wericha za 29,- Kčs.
- v Máji by mělo vyjít "Panorama populární hudby" od Lubomíra Borůzky za 38,- Kčs
- v KAMARÁDU na I. čtvrtletí je plánována kniha "Nikdy nejsem sám" Josefa Kainara a 25,- Kčs
- v edičním plánu Práce na r. 1982 jsou: kniha textů Pavla HOPEK - "Abeceda" za 25,- Kčs "Včela na sněhu" Josefa Kainara za 10,- Kčs "Nejkrásnější dívka ve střední Evropě" Miroslava SVANDELIKA za 10,- Kčs
- v edičním plánu Mladé fronty na rok 1982 jsou: Mirko Vosátka - Toulky přírodou za 16,- Kčs Jiří Janoušek - "ROZHOVORY S JANEM WERICHEM" za 19,- Kčs.

 Limonádový Joe shání razítka všeho druhu pro dekoraci OTY.

- HOULA nemá novou adresu
- Nevíte kde na Slovensku začala nová výrobní produkce mačet ??? dejte mi vědět do redakce
 Lim. Joe
- Limonádový Joe shání poštovní známky všeho druhu, národnosti i stáří. Zároveň má zájem o celé staré obálky od dopisů, korespondenční lístky i pohledy s čitelnými poštovními razítky. Informace pošlete do redakce...

Cena nevyčísľiteľná

PATISK DOKAZAN :

Nerozšifruje PHS *